

Arrest

nr. 286 997 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpssteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Ibo etnie en het Christelijke geloof, en op X 1979 geboren te X, Anambra State, Nigeria. U woonde eerst samen met uw moeder – uw vader en moeder hadden ruzie en woonden niet samen. Zij stierf echter toen u drie jaar was. U verhuisde vervolgens naar uw nonkel T. (ook in Onitsha), maar hij kon niet voor u zorgen. Uw vader, A.N., kwam u daarop halen en nam u mee naar Borno State. Hij was lid van Boko Haram en u voelde zich niet goed daar, dus u verhuisde later naar Lagos naar uw nicht/tante F.N.. In 2002, verhuisde u naar Owerri (Imo State) voor uw studies filosofie, dewelke u voltooide in 2007.

U bleef in Owerri wonen tot uw vertrek uit Nigeria. Sinds 2005-2007, had u ook een modeboetiek. Toen u vertrok, heeft u de winkel aan een meisje onderverhuurd.

Uw vader wenste Boko Haram te verlaten. Hij werd daarom vermoord door andere leden. Na zijn dood, vertelde 'Un.', een vriend van uw vader, dat uw vader een document had opgesteld en gehandtekend waarop stond dat u, zijn enige zoon, hem zou opvolgen bij Boko Haram na zijn overlijden. Boko Haram had Un. bedreigd om te zeggen waar u en uw winkel waren, dus u besloot onder te duiken in uw appartement boven de winkel. Na dit gesprek met Un., werd u tweemaal gekidnapt. U vermoedt dat Boko Haram achter deze kidnappings zat. U werd beide keren vrijgelaten nadat Un. uw losgeld had betaald. Verder kreeg u ook briefjes toegestuurd waarop stond dat u naar het Soho Hotel moest komen – wat u nooit heeft gedaan – en lag er bloed op de trappen van uw winkel.

U besloot daarop Nigeria te verlaten. Un. heeft uw reis geregeld. U verliet Nigeria op legale wijze, met uw eigen Nigeriaans paspoort en Grieks visum, samen met Un.. Hij heeft echter uw paspoort gestolen in de Franse transitzone, waardoor u niet kon verder reizen naar Griekenland. U nam daarop een trein naar Zwitserland, waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende op 17 maart 2015. U kreeg een negatieve beslissing op 5 juni 2015. U reisde verder naar Duitsland, waar u ook een verzoek tot internationale bescherming indiende op 18 februari 2016. Uw aanvraag werd "niet ontvankelijk" verklaard, omwille van uw eerdere aanvraag in Zwitserland, op 2 maart 2018. U reisde vervolgens verder naar België, waar u aankwam in 2019. Op 2 juni 2020, kwam u ten val en liep hierbij een hersenletsel op. Op 22 oktober 2020, diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek, legt u verscheidene documenten neer m.b.t. uw medische toestand.

B. Motivering

*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal bepaalde **bijzondere procedurele noden** in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.*

U legde bij Dienst Vreemdelingenzaken, voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS (d.d. 17/05/2021), verscheidene medische documenten neer. U bent in juni 2020 in het ziekenhuis opgenomen nadat u een ernstig hersenletsel opliep na een val van zes meter in onduidelijke omstandigheden. In een medisch verslag (d.d. 24/12/2020), wordt melding gemaakt van een ernstig hoofdletsel met een significant frontaal gedragsbeeld van vervolg apathie en gesteld dat uw huidige neurologische toestand u niet in staat stelt om uw dagelijkse activiteiten te beheren. Verder wordt er in de medische documenten ook melding gemaakt van een mogelijke epileptische aandoening. Een intake-document van het open centrum Tramontante I (d.d. 04/2021) meldt dat u Keppra (epilepsiemedicatie) en Diazepam (kalmerings- en slaapmedicatie) inneemt. Overige medische documenten maken melding van uw hulpbehoevendheid.

***Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.** Bij aanvang van het interview werd u bevraagd hoe u zich voelde, waarop u antwoordde: "ik voel me goed" (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 23/06/2022, hierna NPO, p. 2). Er werd u vervolgens door de Protection Officer uitgebreid uitgelegd hoe het interview zou verlopen en wat er van u werd verwacht (NPO, p. 2-3). Er werd u benadrukt dat er voldoende pauzes zouden worden genomen en dat interview rustig zou worden aangepakt. Bovendien, kreeg u de kans om aan te geven indien het moeilijker ging voor u of indien u nood zou hebben aan een extra pauze (NPO, p. 3, 16, 22, 32). U kreeg vervolgens de gelegenheid om uw medische problemen en toestand uit te leggen. U verklaart dat u dronken van de trap bent gevallen en daarbij uw hersentrauma opliep. U stelt dat u, ten gevolge van dit hersenletsel, vergeetachtig bent – "ik vergeet gemakkelijk dingen. Het Rode Kruis gaf mij papier en een stylo, zodat ik alleen kan neerschrijven en niet vergeten. Ik schrijf alles neer. Als ik een afspraak heb, bijvoorbeeld met mijn sociaal assistente, dan schrijf ik dit neer en leg het op mijn nachttafel" – dat u epileptische aanvallen heeft, slapeloosheid, en (recenter) hoofdpijn. Gevraagd of u voornamelijk recentere zaken en zaken na de operatie vergeet of ook gebeurtenissen uit het verleden, antwoordt u: "ik kan me dingen herinneren uit het verleden. Ik kan niet alles vergeten. (...). Ik kan me dingen moeilijk herinneren" (NPO, p. 3-4). Gevraagd naar medicatie die u heeft genomen op de dag van het interview, verklaart u enkel uw epilepsiemedicatie (Keppra) te hebben genomen. Gevraagd naar de invloed die deze medicatie op u heeft, verklaart u dat u hiervan draaierig wordt, maar geen andere effecten ondervindt. Er werd u uitdrukkelijk gevraagd of u daarnaast nog andere middelen heeft genomen of gedronken, waarop u ontkennend antwoordt (NPO, p. 4-5). Voor de start van*

het inhoudelijke deel van het interview, werd er u nogmaals benadrukt dat u mocht aangeven wanneer u nood had aan pauze of iets dergelijks en dat het absoluut geen probleem is als u wat langer diende na te denken over iets (NPO, p. 5). Bovendien werd ook bij de interpretatie van uw verklaringen rekening gehouden met uw medische toestand.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door Boko Haram nadat u weigerde uw vader op te volgen (NPO, p. 23-24). U haalt daarnaast ook de onveiligheid in Nigeria aan, o.a. bandieten die u kunnen ontvoeren (NPO, p. 24), alsook het gebrek aan werk en gezondheidsdiensten (NPO, p. 24).

Vooreerst, moet worden opgemerkt dat u reeds eerder een verzoek tot internationale bescherming – dat ten gronde werd behandeld – indiende bij een Europese asielinstanties (in Zwitserland). U verklaart dat u hier hetzelfde verhaal heeft verteld als aan de Belgische asielinstanties (NPO, p. 33-34). **De vaststelling dat Zwitserland een negatieve beslissing nam met betrekking tot uw nood aan internationale bescherming, ondermijnt reeds de ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees en problemen.**

Verder, dient er opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag in België **laattijdig** heeft ingediend. In uw administratief dossier verschijnen verscheidene aankomstdata. Tot driemaal toe, komt midden 2019 naar voren (registratieformulier VIB d.d. 22/10/2020; pv d.d. 05/03/2020; DVZ Verklaring d.d. 05/11/2020, hierna DVZV, p. 14). Echter, op andere momenten, verklaart u pas in juni of juli 2020 (DVZ-V, p. 10) of 10 juli 2020 (registratieformulier VIB d.d. 21/10/2020) in België te zijn aangekomen. Dit is echter in strijd met uw medische documenten waaruit blijkt dat u ten val kwam (in België) op 2 juni 2020 (zie administratief dossier). Bovendien verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud zelf: "toen ik van Duitsland kwam, heb ik niet onmiddellijk asiel gevraagd. Ik had hier in België een job en met deze job betaalde ik mijn eigen huur hier" (NPO, p. 3). Later, nogmaals gevraagd, antwoordt u dat u meer dan één jaar heeft gehuurd (NPO, p. 33). U diende pas op 22 oktober 2020 een asielaanvraag in, dus ruim een jaar na uw aankomst in België. Waar het CGVS begrip kan opbrengen voor de maanden tussen uw val en hersentrauma in juni 2020 en uw asielaanvraag in oktober 2020, is er geen enkele verschoningsgrond aanwezig voor de voorafgaande maanden. U verklaarde bij DVZ niet te weten hoe u asiel moest aanvragen (DVZ-V, p. 10, 14). Hier kan echter weinig geloof aan worden gehecht gezien bovenstaande verklaringen (m.b.t. uw huurperiode) én gezien het feit dat u in het verleden reeds tweemaal eerder asiel aanvroeg bij Europese asielinstanties (Duitsland en Zwitserland). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, geeft u ook toe wanneer gevraagd waarom u niet onmiddellijk asiel heeft gezocht: "ik was bang, want ik had geen asiel in Duitsland en Zwitserland. Ik dacht dat als ik hier zou vragen om asiel, dat ik ook zou worden geweigerd en teruggestuurd. Ik was bang" (NPO, p. 33). Dit biedt echter geen verschuiving voor uw laattijdige asielaanvraag. Immers, van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en fysieke integriteit mag verwacht worden dat hij zich informeert en zo spoedig mogelijk aanmeldt bij de asieldiensten. Hiermee rekening houdend **dienen er bij voorbaat reeds ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming.**

Bovendien, wordt **de ernst van uw vrees verder ondermijnd door uw eigen gedrag, hetgeen haaks staat op een gegronde vrees voor vervolging door Boko Haram.** U verklaart dat Boko Haram Un. had bedreigd opdat hij hen zou vertellen waar uw winkel was. U plaatste hierop het winkelmeeisje in uw winkel en dook zelf onder in uw eigen appartement boven de winkel. Waar men ten eerste al een bedenking kan maken bij het 'onderduiken' in uw eigen appartement vlak boven de winkel waarvan Boko Haram dus de locatie kent, vertelt u vervolgens dat u ook nog buitenkwam: u reed rond in uw eigen auto (met geblindeerde ruiten), u ging tweemaal per week naar een 'restaurant' (palmier en vis/vlees), u ging vier of vijf keer naar de markt in een andere staat om kledij aan te kopen, u ging langs in huizen en hotels om uw kledij te verkopen, en u ging nog naar school (NPO, p. 26-27). U deed al deze activiteiten buitenshuis ondanks dat u eerder verklaarde: "Boko Haram is overal" (NPO, p. 23). Uw opmerking dat u inkomsten nodig had (NPO, p. 27), biedt hier geen verschuiving voor.

Ook uw algemene geloofwaardigheid komt reeds op de helling te staan door uw wisselende verklaringen betreffende uw woon- en verblijfsplaatsen. Bij DVZ, verklaarde u van uw geboorte tot ongeveer vier jaar oud in Anambra State te hebben gewoond, en vervolgens tot uw vertrek in Delta State (DVZV, p. 6). Echter, uw verklaringen voor het CGVS blijken tegenstrijdig. Immers, u verklaart dat u eerst woonde in Onitsha (Anambra State), samen met uw moeder, tot zij overleed toen u drie jaar was. U verhuisde vervolgens naar uw nonkel T., nog steeds in Onitsha. Hij kon echter niet voor u zorgen, dus kwam uw vader u, toen u ongeveer zes jaar was, oppikken. Hij nam u mee naar Borno State. U verbleef echter ook niet lang bij hem: na ruim één jaar verhuisde u naar uw nicht/tante F.N. in Lagos. U verklaart later ook uw volledige middelbaar in Lagos te gedaan te hebben. Deze beweringen zijn echter in strijd met uw verklaring pas in 1995 naar Lagos te zijn verhuisd, dus toen u zestien jaar oud was. U stelt vervolgens te zijn verhuisd naar Owerri (Imo State), waar u bleef tot uw vertrek uit Nigeria (NPO, p. 7-13, 16). **Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen voor het CGVS zowel onderling als met uw DVZ-verklaringen strijdig zijn, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid negatief beïnvloedt. Hoewel er gezien uw hersentrauma kan worden aangenomen dat u zich al eens vergist met betrekking tot een datum of zelfs een plaats, kan niet worden aangenomen dat u voor de DVZ en voor het CGVS volledig andere verklaringen aflegt met betrekking tot uw woonplaatsen, en dus met betrekking tot uw levensloop voor vertrek, aangezien het grootste deel van uw leven zich dan plots in heel andere staten zou hebben afgespeeld (Delta State enerzijds, dan wel Borno State/Lagos/Imo State anderzijds).**

Gezien bovenstaande opmerkingen, kunnen er dus reeds serieuze vraagtekens worden geplaatst bij zowel de ernst van uw vrees en problemen als bij hun geloofwaardigheid. Het is dan ook aan u om alsnog te overtuigen door het afleggen van (gezien uw hersentrauma relatief) consistente, gedetailleerde en aannemelijke verklaringen met betrekking tot de (beweerde) vervolgingsfeiten. Hierin bent u echter allerminst geslaagd.

U legt strijdige verklaringen af m.b.t. wanneer u op de hoogte was van uw vader zijn lidmaatschap van Boko Haram en de verwachting dat u hem zou opvolgen. In Zwitserland, verklaarde u dat u pas na de dood van uw vader op de hoogte was van zijn lidmaatschap. Na zijn dood, zou Un. u hebben opgebeld en u dit hebben verteld. Verder, verklaarde u ook dat Boko Haram u opbelde en zei dat ze u moesten zien. U heeft dan een korte afspraak gehad met hen, waarop zij u uitlegden wat uw vader deed, wat hij had gezegd, dat u hem diende op te volgen. U stelt dat uw vader u voor zijn dood wel al gewaarschuwd had dat indien hem iets zou overkomen u gevraagd zou worden om hem op te volgen, doch later in het onderhoud komt u hierop terug (VIB-ZWI, Q 31, 39, 41-47, 57-63, 74). Ook in Duitsland, stelde u pas na uw vader zijn dood op de hoogte te zijn geweest van zijn lidmaatschap. Daar verklaarde u echter dat 'een vriend van uw vader' – waarvan u later stelde dat hij ook uw reis regelde, hetgeen dus overeenkomt met de persoon die u in België en Zwitserland als 'Un.' omschrijft – u heeft opgebeld en bedreigd. U heeft hem later ontmoet in het huis van uw vader, waar hij u dan heeft verteld wat uw vader allemaal deed (VIB-DUI, p. 4-5). Doch sprak u vervolgens uzelf tegen door te stellen dat u al in 2014 wist wat er speelde – dus niet in 2015 na de dood van uw vader (VIB-DUI, p. 5). Later, stelde u echter opnieuw pas na de dood van uw vader op de hoogte te zijn (VIB-DUI, p. 6). Uw vader zou u nooit iets over de opvolging hebben verteld (VIB-DUI, p. 4). Uw verklaringen voor het CGVS wijken verder af. Gevraagd naar hoe u wist dat uw vader lid was van Boko Haram, antwoordt u: "het type volk dat ik bij hem zag in Borno State. Ze verbergen hun wapens niet. Ze zijn van niemand bang. Je ziet hun wapens. Ik wist dat mijn vader geen gewapende overvaller was. Ook de manier waarop ze hun kleden, een jilbab. Ze waren gekleed zoals moslims. Helemaal bedekt. Ze droegen hun wapen onder hun kledij, maar de loop, het uitende van hun wapen, komt van onder hun kledij. Zo kan je het zien." U stelt verder ook dat u en nonkel T. praatten over uw vader zijn lidmaatschap. U was al op de hoogte van het lidmaatschap, vooraleer u werd verteld over de opvolging. Gevraagd of u hierover ooit rechtstreeks heeft gesproken met uw vader, antwoordt u: "neen. Hij kan ook niet zeggen dat hij mijn naam heeft opgeschreven om hem op te volgen" (NPO, p. 31-32). Verder verklaart u eerst dat u, sinds u als kind was vertrokken bij uw vader, Un. niet meer had gezien of gehoord tot op de moment dat hij uw vertrek uit Nigeria plande (NPO, p. 21). Desondanks antwoordt u, gevraagd hoe u wist van de opvolging, dat Un. u dit via een telefoongesprek heeft verteld (NPO, p. 24, 32). U stelt dat Un. geen lid was van Boko Haram. Gevraagd waarom Boko Haram hem dan heeft betrokken en het papier getoond, antwoordt u: "moslims hebben één liefde, naar elkaar toe. Ze zijn steeds samen en verbonden. Misschien vertrouwden ze hem daarom, omdat het allemaal moslims zijn" (NPO, p. 25). **Uit bovenstaande verklaringen komt duidelijk naar voren dat uw verklaringen herhaaldelijk veranderen met betrekking tot hoe en wanneer u op de hoogte raakte van uw vader zijn Boko Haram lidmaatschap én hoe en wanneer u op de hoogte raakte dat u hem diende op te volgen, inclusief of uw vader u hierover ooit iets heeft verteld.**

U legt bovendien **strijdige verklaringen af m.b.t. de reden waarom uw vader werd vermoord**. In Zwitserland, verklaarde u dat hij werd vermoord, omdat hij de groep wou verlaten (VIB-ZWI, Q31). Ook in Duitsland, werd u expliciet gevraagd waarom uw vader werd vermoord, waarop u vaagweg antwoordt dat u dit niet weet, dat hij misschien iets heeft achtergelaten voor u (VIB-DUI, p. 4).). Op het CGVS, stelt u dan weer, opnieuw, dat Boko Haram uw vader heeft vermoord, omdat hij de groep wou verlaten (NPO, p. 24).

U legt ook **strijdige verklaringen af m.b.t. de vervolgingsfeiten gepleegd ten opzichte van u door Boko Haram**. In Zwitserland, verklaarde u dat Boko Haram u, na uw weigering van de opvolging, telefonisch begon lastig te vallen en dat ze u surveilleerden (VIB ZWI, Q31, 55-56, 62, 77). In Duitsland verklaarde u dat uw vader in februari 2015 overleed en vrienden van uw vader u vervolgens opbelden en bedreigden. Gevraagd hoeveel vrienden, antwoordt u dat het één persoon was – degene die u later omschrijft als de persoon die uw reis heeft geregeld en dus overeenkomt met 'Un..'. Doch verder in het interview, stelt u nogmaals dat vele vrienden u hebben bedreigd. U werd ook aangepakt op de begrafenis van uw vader. Gevraagd door de interviewer of u aanwezig was op de begrafenis van uw vader, antwoordt u eerst ontkennend en stelt vervolgens dat u toch aanwezig was op de begrafenis. Verder werd ook uw winkel vernield en zouden ze u hebben geterroriseerd op straat en komen lastigvallen op de universiteit. Echter, u had eerder verklaard dat u in 2007 afstudeerde, hetgeen uw tijd op de universiteit dus ruim voor de vervolgingsfeiten situeert (VIB-DUI, p. 4-6). Uw verklaringen voor het CGVS wijken enkel verder af. Zo verklaart u niet naar de begrafenis van uw vader te zijn geweest (NPO, p. 32) en heeft u uw winkel achtergelaten aan iemand anders, over een vernieling spreekt u voor het CGVS in het geheel niet (NPO, p. 13-14). U stelt dat u briefjes kreeg om naar het Soho Hotel te komen, maar u bent nooit gegaan. Er lag ook bloed op uw trap (NPO, p. 30). U haalt verder ook aan dat u tweemaal door Boko Haram (zo vermoedt u) bent gekidnapt (NPO, p. 23, 27-30), zonder dit in uw voorgaande asielaanvragen, of bij DVZ te vermelden. U werd toen steeds vrijgelaten nadat Un. – over wie u dus eerder had verklaard niets meer van hem te hebben gehoord of gezien (sinds?) – uw losgeld had betaald. Jullie hadden hierover telefonisch contact (NPO, p. 31).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de vele verschillen tussen uw verklaringen in Zwitserland, Duitsland en België. U kreeg de kans om daarop te antwoorden: "weet je, soms hangt het ervan af wie jou de vragen stelt. Als ze jouw Engels niet goed verstaan, dan gaan ze misschien aanvullen op een bepaalde manier. (...) Zoals ik je zei, ik vergeet veel. Het is zo lang geleden. Als er iets is dat u wilt dat ik corrigeer? Als u nog vragen iets wilt vragen? Kan u die vragen niet opnieuw stellen, dan zal ik me corrigeren en zien of ik het mij herinneren?" Dit vormt echter **geen verschuiving voor bovenstaande veelvuldigheid aan inconsistenties**.

Het mag duidelijk zijn dat u, zowel voor de Zwitserse als voor de Duitse autoriteiten, erg wisselende verklaringen aflegt, hoewel de interviews daar (relatief) kort na de feiten plaatsvonden, respectievelijk op 5 juni 2015 en 7 juli 2017 en in elk geval ruim voor uw ongeval en daaropvolgend hersenletsel in België.

Het CGVS stelt vast dat omwille van de grote inconsistenties tussen uw verklaringen in Zwitserland en Duitsland (voor uw hersenletsel) en België (zowel met verklaringen uit Zwitserland en Duitsland, als met verklaringen binnen uw Belgische asielprocedure), er geen geloof meer gehecht kan worden aan de door u aangehaalde vrees en problemen met Boko Haram.

Gevraagd of u nog andere zaken vrees in Nigeria, verklaart u: "de miserie ('the suffering') is te groot. Nigeria is een slecht land. Bijvoorbeeld ook, zelfs al heb je universitaire studies gedaan, kan je geen job vinden in Nigeria. Dit gaat enkel als jouw vader een politiker is of een persoon uit het leger. Alleen dan, zal je aan een job geraken. Zelfs al haal je enorm hoge cijfers, cum laude, dan nog, heb je niet zomaar een job" (NPO, p. 24). Het CGVS merkt op dat deze problemen **onvoldoende ernstig** zijn om beschouwd te worden als een **vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met de criteria** vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet **inzake subsidiaire bescherming**. U stelde tevens immers dat u in Nigeria kleding maakte en een winkel had waarmee u in uw levensonderhoud kon voorzien en zelfs universitaire studies kon betalen (CGVS p. 14). Er kan dus niet worden aangenomen dat u om deze redenen Nigeria verliet, of er niet naar kan terugkeren.

Betreffende **de gebrekkige gezondheidszorg in Nigeria**, verklaart u: "er zijn niet genoeg faciliteiten, zelfs de rijke mensen en politici komen naar Europa voor een check-up. Ik wil dat risico niet nemen. Ik heb geen geld om daar medicijnen te kopen. Ik krijg ze niet, zoals hier. Laat mij alstublieft mijn leven redden" (NPO, p. 24, 32).

Er dient echter te worden vastgesteld dat deze door u ingeroepen medische redenen **geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming**. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u om één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep, geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Nigeria. Immers, u verwijst naar het gebrek aan faciliteiten en uw gebrek aan financiële middelen. U dient zich verder voor **de beoordeling van de medische elementen te richten tot de geëigende procedure**. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van **artikel 9ter van de wet van 15 december 1980**. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Betreffende **de veiligheidssituatie in Nigeria**, verklaart u: "er is geen veiligheid daar. Bandieten kunnen u zomaar ontvoeren" (NPO, p. 24). Er dient te worden **opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen**. Er werd u om deze reden dan ook door de Protection Officer gevraagd of u vreest dat ze u specifiek zouden viseren, of dat het toch eerder gewoon de algemene onveiligheid betreft, antwoordt u: "ja, dat. Het grootste probleem is ook Boko Haram. Ze hebben geen medelijden. Eens ze jou kennen en herinneren, dan komen ze voor jou overal. Het is te gevaarlijk voor mij" (NPO, p. 24). **Er kan in uw hoofde dan ook geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden vastgesteld.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiaire beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van **willekeurig geweld** in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veelhoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Anambra (waarvan u afkomstig stelt te zijn, NPO, p. 6), of Imo (waar u gestudeerd zou hebben, NPO, p. 7) actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de deelstaat Anambra of Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.** U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt **geen documenten voor die uw identiteit of reisweg** ondersteunen. Doch kan volgende opmerking gemaakt worden. Bij DVZ en tijdens uw persoonlijk onderhoud, verklaart u dat Un. uw Nigeriaans paspoort heeft gestolen in de transitzone terwijl u sliep (NPO, p. 20, 32). Echter, in Zwitserland verklaarde u dat u in slaap viel in de transitzone en dat toen u opnieuw wakker werd uw rugzak was gestolen. U maakt daar nergens melding van het feit dat het specifiek de smokkelaar, Un., was die u had bestolen (Q6-7).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Gezien u meermaals een adreswijziging doorgaf kort na het versturen van de notities, werden deze meermaals naar u verstuurd, namelijk op 30 juni 2022, 16 augustus 2022, 24 augustus 2022 en 14 september 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- Artikel 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;
- Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955) ;
- Materiële motiveringsplicht ;
- Zorgvuldigheidsbeginsel ;
- Verbod van willekeur".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

5. Verzoeker vreest in het geval van terugkeer naar Nigeria dat hij zal worden vervolgd door Boko Haram gelet op zijn weigering om tot die groepering toe te treden.

In tegenstelling tot wat het CGVS ten onrechte voorhoudt is de weigering van Zwitserland om aan verzoeker bescherming toe te kennen geen reden om de ernst en geloofwaardigheid van verzoekers vrees in vraag te stellen. Ook de beweerde laattijdigheid van verzoekers aanvraag is ongegrond en niet van die aard om afbreuk te doen aan verzoekers vrees;

Er werd bovendien in tegenstelling tot wat het CGVS voorhoudt geen rekening gehouden met verzoekers hersentrauma - hetgeen een vaststaand gegeven is -. De vragen die hem werden gesteld zijn immers

diepgaand waarop verzoeker dit hersentrauma in gedachten correct op heeft geantwoord en de lijnen van zijn relaas kloppen. Dat het CGVS zich focust op details die geen afbreuk kunnen doen aan verzoekers relaas kan niet worden aangenomen. Ook wat betreft de beweerde inconsistenties tussen zijn relaas in België en zijn relaas in Duitsland en Zwitserland kan er aan verzoeker geen kritiek worden geuit, die verklaringen dateren immers van voor zijn hersentrauma, doch de lijnen van verzoekers relaas blijven integraal coherent hetgeen gelet op zijn hersentrauma de passend filter dient te zijn welke filter verzoeker volledig haalt.

Verder hekelt Verzoeker dat de geloofwaardigheid van het relaas in eerste instantie wordt afgerekend op punten die los staan van de mogelijke vervolging. Zo kan er verzoeker niet worden verweten dat hij niet van alle aspecten of minder belangrijk details op de hoogte is. Het CGVS miskent bovendien de bewijskracht van de talrijke documenten van verzoeker en baseert haar gehele falende motivering op details die niet determinerend zijn bij de beoordeling van de asielaanvraag. Zo kunnen de discrepanties tussen het DVZ interview en het CGVS interview die niet van aard zijn enig doorslaggevend effect te hebben op de asielbeoordeling niet worden weerhouden bij de beoordeling over het gegrond karakter van de asielaanvraag.

Gedurende zijn gehoren heeft verzoeker geen bijstaand kunnen genieten van een tolk. Er wordt volledig voorbij gegaan aan het feit dat het Nigeriaans Engels van verzoeker een grondige studie van dat accent en woordenschat met zich meebrengt. Dergelijke taalvaardigheid en expertise heeft een PO van het CGVS niet. Dat er geen tolk Engels met bijzondere onderlegdheid in het Nigeriaans Engels werd voorzien door het CGVS berokkent middels de bestreden beslissing een nadeel aan verzoeker en dit terwijl hem gelet op de afwezigheid van een tolk net het voordeel van de twijfel dient te worden geboden. Minstens dient de zaak bijgevolg terug naar het CGVS te worden verzonden waarbij verzoeker zijn gehoor opnieuw kan afleggen in aanwezigheid van een tolk die een expert is in Nigeriaans Engels.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd - quod non -, op zijn minst blijkt uit de informatie die verzoeker aangeeft dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Het CGVS had alle beschikbare middelen kunnen aanwenden om andere nodige bewijzen te verzamelen, uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS die inspanning niet heeft geleverd ;

Voor zover er zou van kunnen worden uitgegaan - quod non – dat verzoeker geen afdoende bewijselementen kon voorleggen dient verzoeker zijn asielaanvraag als geloofwaardig te worden bevonden, aangezien :

- hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven ;
- alle relevante elementen waarover hij beschikt zijn voorgelegd ;
- de verklaringen van verzoeker zijn aannemelijk en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
- verzoeker heeft zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend (verzoeker deed dit onmiddellijk bij zijn aankomst in België);
- onder meer gelet op de hierboven staande objectieve informatie kan verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd.

Verzoeker hekelt het feit dat het CGVS zijn asielrelaas als ongeloofwaardig afdoet. Verzoeker heeft een gegronde vrees voor Boko Haram in zijn thuisland hetgeen de reden vormt van zijn vertrek uit Nigeria.

Indien Verzoeker terug zou moeten keren naar Nigeria zal hij aldaar geïsoleerd (lees vermoord) worden door Boko Haram.

In weerwil van wat het CGVS Uw Raad wil laten geloven is er bovendien wel degelijk een aanzienlijk risico op blootstelling aan geweld in Nigeria dat bovendien op ieder moment nog verder kan escaleren. Dit wordt bovendien niet alleen onderschreven door de objectieve informatie waarnaar hoger wordt verwezen maar tevens door de FOD Buitenlandse Zaken, in het bijzonder voor wat betreft het gevaar van Boko Haram: [...]

Uit het bovenstaande volgt dat verzoeker bij terugkeer naar Nigeria in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert in een toestand zal terechtkomen die een schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt. Er werd bovendien niet nagegaan in welke toestand verzoeker als afgewezen asielzoeker zou terechtkomen in het bijzonder gelet op zijn afwezigheid en ook niet hoe hij die hoedanigheid zou worden behandeld.

Uit het voorgaande blijkt dat de vaststellingen door het CGVS niet van die aard zijn dat het CGVS de geloofwaardigheid van verzoeker in vraag kon stellen en overtuigt verzoeker dus wel degelijk dat hij de terugkeer naar zijn thuisland dient te vrezen. Hij toont bijgevolg aan dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, en/of een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Uit het bovenstaande volgt minstens dat verzoeker bij terugkeer naar Nigeria in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert in een toestand zal terechtkomen die een schending van artikel 3 van het

EVRM inhoudt.

Bijgevolg is de bestreden beslissing niet van die aard dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op motieven steunt waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdzzaam.

Het CGVS hield met de hierboven aangehaalde elementen geen rekening en onderzocht deze niet, noch paste ze toe op verzoeker. De door het CGVS aangehaalde elementen kunnen deze situatie en analyse niet weerleggen.

Uit het voorgaande blijkt dat het CGVS dus tenminste onvoldoende onderzoek gevoerd heeft naar de concrete mogelijkheid voor verzoeker om zich te hervestigen in Nigeria en aldaar een menswaardig leven te leiden - quod non -."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat geen rekening werd gehouden met zijn hersentrauma. Hij stelt dat de vragen die werden gesteld diepgaand waren, dat hij – zijn hersentrauma in gedachten – correct heeft geantwoord en dat de lijnen van zijn relaas kloppen. Hij meent dat wat betreft de beweerde inconsistenties tussen zijn relaas in België en zijn relaas in Duitsland en Zwitserland geen kritiek kan worden geuit, aangezien zijn verklaringen in Duitsland en Zwitserland dateren van voor zijn hersentrauma.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij oppert dat geen rekening werd gehouden met zijn hersentrauma.

Zo blijkt vooreerst dat in hoofde van verzoeker bijzondere procedurele noden werden vastgesteld en dat verzoeker steunmaatregelen werden verleend in het kader van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U legde bij Dienst Vreemdelingenzaken, voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS (d.d. 17/05/2021), verscheidene medische documenten neer. U bent in juni 2020 in het ziekenhuis opgenomen nadat u een ernstig hersenletsel opliep na een val van zes meter in onduidelijke omstandigheden. In een medisch verslag (d.d. 24/12/2020), wordt melding gemaakt van een ernstig hoofdletsel met een significant frontaal gedragsbeeld van vervolg apathie en gesteld dat uw huidige neurologische toestand u niet in staat stelt om uw dagelijkse activiteiten te beheren. Verder wordt er in de medische documenten ook melding gemaakt van een mogelijke epileptische aandoening. Een intake-document van het open centrum Tramontante I (d.d. 04/2021) meldt dat u Keppra (epilepsiemedicatie) en Diazepam (kalmerings- en slaapmedicatie) inneemt. Overige medische documenten maken melding van uw hulpbehoevendheid.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Bij aanvang van het interview werd u bevraagd hoe u zich voelde, waarop u antwoordde: “ik voel me goed” (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 23/06/2022, hierna NPO, p. 2). Er werd u vervolgens door de Protection Officer uitgebreid uitgelegd hoe het interview zou verlopen en wat er van u werd verwacht (NPO, p. 2-3). Er werd u benadrukt dat er voldoende pauzes zouden worden genomen en dat interview rustig zou worden aangepakt. Bovendien, kreeg u de kans om aan te geven indien het moeilijker ging voor u of indien u nood zou hebben aan een extra pauze (NPO, p. 3, 16, 22, 32). U kreeg vervolgens de gelegenheid om uw medische problemen en toestand uit te leggen. U verklaart dat u dronken van de trap bent gevallen en daarbij uw hersentrauma opliep. U stelt dat u, ten gevolge van dit hersenletsel, vergeetachtig bent – “ik vergeet gemakkelijk dingen. Het Rode Kruis gaf mij papier en een stylo, zodat ik alleen kan neerschrijven en niet vergeten. Ik schrijf alles neer. Als ik een afspraak heb, bijvoorbeeld met mijn sociaal assistente, dan schrijf ik dit neer en leg het op mijn nachttafel” – dat u epileptische aanvallen heeft, slapeloosheid, en (recentere) hoofdpijn. Gevraagd of u voornamelijk recentere zaken en zaken na de operatie vergeet of ook gebeurtenissen uit het verleden, antwoordt u: “ik kan me dingen herinneren uit het verleden. Ik kan niet alles vergeten. (...). Ik kan me dingen moeilijk herinneren” (NPO, p. 3-4). Gevraagd naar medicatie die u heeft genomen op de dag van het interview, verklaart u enkel uw epilepsiemedicatie (Keppra) te hebben genomen. Gevraagd naar de invloed die deze medicatie op u heeft, verklaart u dat u hiervan draaierig wordt, maar geen andere effecten ondervindt. Er werd u uitdrukkelijk gevraagd of u daarnaast nog andere middelen heeft genomen of gedronken, waarop u ontkennend antwoordt (NPO, p. 4-5). Voor de start van het inhoudelijke deel van het interview, werd er u nogmaals benadrukt dat u mocht aangeven wanneer u nood had aan pauze of iets dergelijks en dat het absoluut geen probleem is als u wat langer diende na te denken over iets (NPO, p. 5). Bovendien werd ook bij de interpretatie van uw verklaringen rekening gehouden met uw medische toestand.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verder blijkt uit lezing van de bestreden beslissing dat verzoekers medische toestand ten gevolge van het hersentrauma afdoende in rekening werd gebracht bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming:

- *“Waar het CGVS begrip kan opbrengen voor de maanden tussen uw val en hersentrauma in juni 2020 en uw asielaanvraag in oktober 2020, is er geen enkele verschoningsgrond aanwezig voor de voorafgaande maanden.”*

- *“Hoewel er gezien uw hersentrauma kan worden aangenomen dat u zich al eens vergist met betrekking tot een datum of zelfs een plaats, kan niet worden aangenomen dat u voor de DVZ en voor het CGVS volledig andere verklaringen aflegt met betrekking tot uw woonplaatsen, en dus met betrekking tot uw levensloop voor vertrek, aangezien het grootste deel van uw leven zich dan plots in heel andere staten zou hebben afgespeeld (Delta State enerzijds, dan wel Borno State/ Lagos/Imo State anderzijds).”*

- *“Gezien bovenstaande opmerkingen, kunnen er dus reeds serieuze vraagtekens worden geplaatst bij zowel de ernst van uw vrees en problemen als bij hun geloofwaardigheid. Het is dan ook aan u om alsnog te overtuigen door het afleggen van (gezien uw hersentrauma relatief) consistente, gedetailleerde en*

aannemelijke verklaringen met betrekking tot de (beweerde) vervolgingsfeiten. Hierin bent u echter allerm minst geslaagd."

- "Het mag duidelijk zijn dat u, zowel voor de Zwitserse als voor de Duitse autoriteiten, erg wisselende verklaringen aflegt, hoewel de interviews daar (relatief) kort na de feiten plaatsvonden, respectievelijk op 5 juni 2015 en 7 juli 2017 en in elk geval ruim voor uw ongeval en daaropvolgend hersenletsel in België. Het CGVS stelt vast dat omwille van de grote inconsistenties tussen uw verklaringen in Zwitserland en Duitsland (voor uw hersenletsel) en België (zowel met verklaringen uit Zwitserland en Duitsland, als met verklaringen binnen uw Belgische asielprocedure), er geen geloof meer gehecht kan worden aan de door u aangehaalde vrees en problemen met Boko Haram."

De voorgaande motiveringen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat aan verzoeker omwille van zijn medische toestand ten gevolge van het hersentrauma steunmaatregelen werden verleend in het kader van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming en dat ook bij de beoordeling van verzoekers verklaringen afdoende werd rekening gehouden met zijn medische toestand. Verzoeker stelt in het verzoekschrift louter dat geen rekening werd gehouden met zijn hersentrauma, maar concretiseert deze bewering niet en weerlegt hiermee allerm minst de voorstaande motiveringen. Hij toont op geen enkele wijze aan dat zijn rechten in het kader van onderhavige procedure niet gerespecteerd zijn, noch dat hij niet heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter ondersteuning van zijn identiteit of reisweg, alsook dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de reden van het ontbreken van zijn paspoort (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20, p. 32; onderhoud Zwitserland, Q6-7).

Voorstaande elementen inzake verzoekers paspoort betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

6. In navolging van verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker reeds eerder een verzoek om internationale bescherming indiende in Zwitserland en dat verzoeker hierover verklaarde dat hij er hetzelfde verhaal vertelde over zijn vrees voor Boko Haram als in België (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 33-34). Verweerder stelde terecht dat de vaststelling dat verzoeker in Zwitserland een negatieve beslissing kreeg met betrekking tot zijn nood aan internationale bescherming, reeds de ernst en geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees en problemen ondermijnt. Hierbij dient opgemerkt dat de indiening van verzoekers verzoek in Zwitserland en de uiteenzetting van zijn asielrelaas aldaar plaatsvond vóór zijn hersentrauma.

7. Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen concreet verweer inzake de vastgestelde laattijdigheid van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming in België. Verweerder motiveert met recht en reden als volgt:

*"Verder, dient er opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag in België **laattijdig** heeft ingediend. In uw administratief dossier verschijnen verscheidene aankomstdata.*

Tot driemaal toe, komt midden 2019 naar voren (registratieformulier VIB d.d. 22/10/2020; pv d.d. 05/03/2020; DVZ Verklaring d.d. 05/11/2020, hierna DVZV, p. 14). Echter, op andere momenten, verklaart u pas in juni of juli 2020 (DVZ-V, p. 10) of 10 juli 2020 (registratieformulier VIB d.d. 21/10/2020) in België te zijn aangekomen. Dit is echter in strijd met uw medische documenten waaruit blijkt dat u ten val kwam (in België) op 2 juni 2020 (zie administratief dossier). Bovendien verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud zelf: "toen ik van Duitsland kwam, heb ik niet onmiddellijk asiel gevraagd. Ik had hier in België een job en met deze job betaalde ik mijn eigen huur hier" (NPO, p. 3). Later, nogmaals gevraagd,

antwoordt u dat u meer dan één jaar heeft gehuurd (NPO, p. 33). U diende pas op 22 oktober 2020 een asielaanvraag in, dus ruim een jaar na uw aankomst in België. Waar het CGVS begrip kan opbrengen voor de maanden tussen uw val en hersentrauma in juni 2020 en uw asielaanvraag in oktober 2020, is er geen enkele verschoningsgrond aanwezig voor de voorafgaande maanden. U verklaarde bij DVZ niet te weten hoe u asiel moest aanvragen (DVZ-V, p. 10, 14). Hier kan echter weinig geloof aan worden gehecht gezien bovenstaande verklaringen (m.b.t. uw huurperiode) én gezien het feit dat u in het verleden reeds tweemaal eerder asiel aanvraag bij Europese asielinstanties (Duitsland en Zwitserland). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, geeft u ook toe wanneer gevraagd waarom u niet onmiddellijk asiel heeft gezocht: "ik was bang, want ik had geen asiel in Duitsland en Zwitserland. Ik dacht dat als ik hier zou vragen om asiel, dat ik ook zou worden geweigerd en teruggestuurd. Ik was bang" (NPO, p. 33). Dit biedt echter geen verschoning voor uw laattijdige asielaanvraag. Immers, van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en fysieke integriteit mag verwacht worden dat hij zich informeert en zo spoedig mogelijk aanmeldt bij de asieldiensten. Hiermee rekening houdend **dienen er bij voorbaat reeds ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming.**"

Bij gebrek aan enig concreet verweer blijft voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, onverminderd overeind.

Immers kan redelijkerwijze worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen in België en – rekening houdend met de periode van verzoekers val en het hieruit voortvloeiende hersenletsel – gedurende een jaar na aankomst in België talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

8. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn vrees voor Boko Haram nadat hij weigerde zijn vader op te volgen.

Na kennisname van de elementen in het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat verweerder op goede gronden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas heeft besloten.

Verzoekers verwijzingen naar zijn hersentrauma vormen – met inachtneming van het voormelde (zie punt 4.) geen nuttige verklaring voor de terecht en pertinente vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing.

Dienvolgens blijkt:

- verzoekers gedrag, met name dat hij 'onderdook' in zijn eigen appartement en activiteiten buitenshuis deed (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26-27), staat haaks op zijn voorgehouden vrees voor vervolging door Boko Haram;
- verzoeker legde voor de DVZ en voor het CGVS volledig andere verklaringen af met betrekking tot zijn woonplaatsen, en dus met betrekking tot zijn levensloop voor vertrek, aangezien het grootste deel van zijn leven zich dan plots in heel andere staten zou hebben afgespeeld (verklaring DVZ, vraag 10; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-13, p. 16);
- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over hoe en wanneer hij op de hoogte raakte van het lidmaatschap van zijn vader bij Boko Haram en de verwachting dat verzoeker hem zou opvolgen (onderhoud Zwitserland, Q31, 39, 41-47, 57-63, 74; onderhoud Duitsland, p. 4-6; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21, p. 24-25, p. 31-32);
- verzoeker legt incoherente verklaringen af over de reden waarom zijn vader werd vermoord (onderhoud Zwitserland, Q31; onderhoud Duitsland, p. 4; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24);
- verzoeker legt strijdige verklaringen af met betrekking tot de vervolgingsfeiten die gepleegd werden ten opzichte van hem door Boko Haram (onderhoud Zwitserland, Q31, 55-56, 62, 77; onderhoud Duitsland, p. 4-6; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14, p. 23, p. 27-32).

Verweerder besloot op grond van voormelde motieven, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, terecht tot de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het benadrukken van de coherentie van zijn verklaringen en relaas, het verwijzen naar zijn hersentrauma, het wijzen op de afwezigheid van een tolk Nigeriaans Engels tijdens het persoonlijk onderhoud en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit kan evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht, waarmee hij er – mede gelet op wat volgt – niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een geprononceerde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. Verzoeker hekelt in zijn verzoekschrift dat de gehoren zonder tolk verliepen. Hij hekelt dat er geen tolk Engels met bijzondere onderlegdheid in het Nigeriaans Engels werd voorzien door het CGVS.

Te dezen blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek op de DVZ en in overeenstemming met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet om de bijstand van een tolk Engels verzocht heeft; dat hij voor de DVZ zijn verklaringen in het Engels aflegde en dit zonder noemenswaardige problemen verlopen is; dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft bevestigd dat zijn interview bij de DVZ goed verlopen is en dat hij alle elementen heeft kunnen aanhalen die ertoe geleid hebben dat hij Nigeria heeft verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6); dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat verzoeker moest aangeven wanneer hij iets niet verstond en het onderhoud indien nodig kon worden stopgezet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, p. 5); dat verzoeker aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft aangegeven dat hij alle vragen van de *protection officer* goed had verstaan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 36); dat gedurende het verloop van verzoekers onderhoud geen moeilijkheden werden gemeld, noch door verzoeker of zijn advocaat, noch door de tolk of de *protection officer*, waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen.

Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

10. Verzoeker laat volgende motiveringen geheel ongemoeid in het verzoekschrift:

*"Gevraagd of u nog andere zaken vrees in Nigeria, verklaart u: "de miserie ('the suffering') is te groot. Nigeria is een slecht land. Bijvoorbeeld ook, zelfs al heb je universitaire studies gedaan, kan je geen job vinden in Nigeria. Dit gaat enkel als jouw vader een politiker is of een persoon uit het leger. Alleen dan, zal je aan een job geraken. Zelfs al haal je enorm hoge cijfers, cum laude, dan nog, heb je niet zomaar een job" (NPO, p. 24). Het CGVS merkt op dat deze problemen **onvoldoende ernstig** zijn om beschouwd te worden als een **vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of met de criteria** vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet **inzake subsidiaire bescherming**. U stelde tevens immers dat u in Nigeria kleding maakte en een winkel had waarmee u in uw levensonderhoud kon voorzien en zelfs universitaire studies kon betalen (CGVS p. 14). Er kan dus niet worden aangenomen dat u om deze redenen Nigeria verliet, of er niet naar kan terugkeren.*

*Betreffende **de gebrekkige gezondheidszorg in Nigeria**, verklaart u: "er zijn niet genoeg faciliteiten, zelfs de rijke mensen en politici komen naar Europa voor een check-up. Ik wil dat risico niet nemen. Ik heb geen geld om daar medicijnen te kopen. Ik krijg ze niet, zoals hier. Laat mij alstublieft mijn leven redden" (NPO, p. 24, 32). Er dient echter te worden vastgesteld dat deze door u ingeroepen medische redenen **geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming**. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u om één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep, geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Nigeria. Immers, u verwijst naar het gebrek aan faciliteiten en uw gebrek aan financiële middelen. U dient zich verder voor **de beoordeling van de medische elementen te richten tot de geëigende procedure**. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van **artikel 9ter van de wet van 15 december 1980**. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen."*

De voormelde motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

11. Verzoeker oppert in het verzoekschrift dat er wel degelijk een aanzienlijk risico op blootstelling aan geweld in Nigeria aanwezig is, dat bovendien op ieder moment kan escaleren. Hij verwijst dienaangaande naar reisadviezen afkomstig van de Belgische en Canadese overheid.

De door verzoeker bijgebrachte informatie en verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Nigeria vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Daargelaten dat deze reisadviezen bestemd zijn voor reislustige Belgen en Canadezen is deze informatie van louter algemene aard en heeft deze geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer ten aanzien van de terechte en pertinente motivering van verweerder inzake de door verzoeker ingeroepen vrees ten gevolge van de algemene situatie in Nigeria:

"Betreffende de veiligheidssituatie in Nigeria, verklaart u: "er is geen veiligheid daar. Bandieten kunnen u zomaar ontvoeren" (NPO, p. 24). Er dient te worden opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Er werd u om deze reden dan ook door de Protection Officer gevraagd of u vreest dat ze u specifiek zouden viseren, of dat het toch eerder gewoon de algemene onveiligheid betreft, antwoordt u: "ja, dat. Het grootste probleem is ook Boko Haram. Ze hebben geen medelijden. Eens ze jou kennen en herinneren, dan komen ze voor jou overal. Het is te gevaarlijk voor mij" (NPO, p. 24). Er kan in uw hoofde dan ook geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden vastgesteld."

12. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde (medische) documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Anambra (waarvan verzoeker stelt afkomstig te zijn, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6) of Imo (waar verzoeker gestudeerd zou hebben en woonde voorafgaand aan zijn vertrek uit Nigeria, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7) geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De in het verzoekschrift geciteerde reisadviezen van de FOD Buitenlandse Zaken van België en van de Canadese overheid zijn bestemd voor reislustige Belgen en Canadezen en vormen geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS